

Nároky na čtení

To, zda má žák umět číst nahlas či potichu, je stanoveno ve většině kurikul. V některých zemích je stále upřednostňována pouze technika čtení nahlas. Není vzácností, že země, které požadují od žáků čtení nahlas, uvádějí, že toto čtení nahlas může být od žáků požadováno až po předchozí přípravě textu.

Některé země uvádějí, jak rychle by měl žák číst, počínaje informací kolik slov za minutu má přečíst a konče vágnější specifikací, jako např. že má číst rychlostí, která se blíží běžné mluvě, viz rámeček Encyklopedie 7.

Specifikace délky textu se v jednotlivých zemích též velmi liší.

Encyklopedie 7

NÁROKY NA ČTENÍ

Ázerbájdžán

Přečíst správně a výrazně nahlas neznámý text rychlostí 85–95 slov za minutu nebo potichu rychlostí 110–120 slov za minutu. (str. 80)

Francie

Žák 4. ročníku by měl umět přečíst plynně a s porozuměním nahlas desetiřádkový text, který si připraví předem. (str. 232)

Itálie

Na prvním stupni by měl žák umět přečíst nahlas text, který je mu dobře znám, v případě dialogů, kdy čte se spolužákem, by měl umět vstupovat do textu v pravý čas, dodržovat pauzy a měnit tón hlasu. (str. 370)

Maďarsko

Na konci 3. ročníku se očekává, že žák přečte polovinu strany literárního nebo výkladového textu. Na konci 4. ročníku žák umí po určité přípravě přečíst text nahlas, věku přiměřený text potichu, je schopen pochopit význam textu a ostatním sdělit, jaká je hlavní myšlenka textu. (str. 305)

Slovinsko

Po ukončení 3. ročníku by žák měl být schopen číst potichu, polohlasně nebo, připraví-li si text předem, také nahlas. (str. 597)

Španělsko

Žák by měl ve 3. a 4. ročníku umět samostatně přečíst text (potichu i nahlas), který odpovídá jeho věku a zájmům. (str. 628)

Čtení potichu a nahlas

V roce 2001 se ukázalo, že čtení nahlas před čtením potichu upřednostňovaly postkomunistické země, což v zásadě přetrvává i v roce 2011. V roce 2011 se do šetření zapojilo více arabských zemí, které rovněž preferují tento způsob výuky. Naopak čtení potichu se více než čtení nahlas věnují zejména ve Švédsku, na Novém Zélandu, v Dánsku, v Kanadě, v Anglii, v Singapuru a na Tchaj-wanu. Česká republika se Slovenskem patří k těm zemím, kde se více procvičuje čtení nahlas. Na obr. 3.4⁹ je vidět podíl žáků, jejichž učitelé od nich denně vyžadují čtení nahlas a čtení potichu.

⁹ SAE je zkratka pro Spojené arabské emiráty.